

ЗМИЯТА БОА

Превод от хинди: Райна Маринова, 1989

chitanka.info

Преди много години живял един цар, който имал две жени. По-възрастната — царица Шобха, била много добра жена, а по-младата — царица Рупа, имала лош характер.

Царица Шобха имала дъщеря на име Деви. Царица Рупа също имала дъщеря, която се казвала Тара.

Младата царица била хитра и честолюбива. Тя искала да вземе царската власт в свои ръце. Царят се страхувал от нейния гняв и бил принуден да ѝ се подчинява.

Царица Рупа ненавиждала царица Шобха и дъщеря ѝ. Един ден тя поискала от царя да ги изгони от двореца. Той изпълнил желанието ѝ. По-възрастната царица и принцеса Деви били изпратени да живеят в една малка къщичка. Но за царица Рупа това не било достатъчно. Тя заповядала на девойката да извежда царските крави в гората на паша. Майката много добре знаела, че ако Деви не се подчини, злата царица ще измисли нещо по-лошо. Затова казала на дъщеря си, че трябва да изпълни заповедта. Деви уважавала майка си и винаги се вслушвала в съветите ѝ. Всяка сутрин отивала с кравите в гората и вечер се връщала къщи.

Веднъж, когато си тръгнала, тя чула странен, тих глас: Деви, Деви, ще се омъжиш ли за мене?

Девойката се уплашила много и бързо подкарала кравите към къщи.

На другия ден вечерта отново чула същия тайнствен глас и когато се прибрала, разказала за него на майка си.

През цялата нощ царица Шобха мислила за случилото се. На сутринта казала на дъщеря си:

— Слушай, Деви, ако довечера отново чуеш този глас, ще отговориш така: „Утре сутринта ела у нас и аз ще се омъжа за тебе“.

— Но, мамо — възразила Деви, — ние дори не сме виждали този човек!

— Моя мила Деви — заговорила майка ѝ с болка, — нашият живот е толкова тежък, че едва ли може да ни се случи нещо по-лошо. Трябва да приемем това предложение. Нека бъде така, както е решила съдбата.

Вечерта принцесата отново чула познатия глас — още по-тих и тъжен:

— Деви, Деви, ще се омъжиш ли за мене? Моля те, кажи, ще се омъжиш ли за мене?!

Девойката се обърнала назад, но не видяла никого. Отново я обзел страх. Искало ѝ се по-скоро да се махне оттам, но си спомнила съвета на майка си и каза:

— Да, ще се омъжа за тебе, ако дойдеш утре сутринта у нас.

После бързо се обърнала и тръгнала с кравите.

На другия ден царица Шобха станала рано сутринта. Тя отворила вратата, за да види дали отвън не чака някой. Но това, което видяла, я ужасило. Една голяма змия боа лежала върху стълбите. Царицата извикала за помощ. Деви и слугите изтичали да видят какво става. Тогава се случило нещо необикновено. Змията боа проговорила:

— Добър ден! — Гласът ѝ бил много вежлив. — Дошъл съм, защото съм поканен. Вашата дъщеря ми обеща, че ако дойда у Вас тази сутрин, тя ще се омъжи за мене. Затова съм тук.

Царицата не знаела какво да прави. Тя се надявала, че някой ден един красив момък ще дойде да се ожени за дъщеря ѝ никога не била и помисляла, че ще дойде змия!

В това време един от слугите изтичал при царица Руна и ѝ разказал за случката със змията.

— Ако принцеса Деви е обещала на някого да се омъжи за него, тя непременно трябва да изпълни обещанието си — заявила тя. — Аз съм царица и мой дълг е да искам това.

Сватбата станала още същия ден. Преживели толкова страдания, царица Шобха и Деви били подготвени да посрещнат дори едно такова нещастие.

След сватбата боата и невестата влезли в определената за тях спалня, а царицата цяла нощ се молила да остане живо детето ѝ. Най-после, сутринта, вратата на стаята на младоженците изскърцала. Един красив момък я отворил, а зад него стояла Деви.

— Нямам думи да изразя благодарността си, задето спасихте живота ми! — казал момъкът. — Веднъж бях предизвикал гнева на горския дух и той ме превърна в боа. След това съжали за стореното и каза, че ако някоя принцеса се омъжи за мене, отново ще се превърна в човек. Сега Деви ме спаси от това проклятие и аз никога вече няма да бъда боа.

Царица Шобха много се зарадвала. Тя завела при царя дъщеря си и зет си. Тази случка била толкова необикновена, че в двореца прииждали хора от разни страни, за да видят странния момък. На всички им било много интересно, но не и на царица Рупа. Тя не можела да понася щастието на Деви и разгневена се затворила в покоите си. Искало ѝ се да види и принцеса Тара така щастлива. И когато най-после решила какво да направи, повикала дъщеря си.

— Деви вече е омъжена — казала тя. — Затова сега ти ще ходиш в гората с кравите.

— Не! — извикала Тара. — Защо трябва аз да паса кравите, като имаме толкова много слуги?

— Това е моя заповед — отговорила гневно царицата. — И чуй още нещо: ако в гората някой поиска да се ожени за тебе, ти ще му кажеш, че трябва да дойде у нас на другата сутрин за сватбата.

Тара много се уплашила от думите на майка си и се разплакала. Но царицата не я съжалила. Принцесата трябвало да изпълни заповедта. Всяка сутрин тя отивала с кравите в гората и вечер се връщала. Но нито веднъж не чула глас, който да я попита: „Ще се омъжиш ли за мене?“. Въпреки това царицата не се отчаяла. Не можело в гората да няма поне една боа, която да не поиска да се ожени за дъщеря ѝ. И тя решила, че ще я намери.

Заповядала на слугите си да ѝ донесат от гората една боа. След като търсили дълго време, те най-после намерили такава змия и я донесли в двореца. Желанието на царицата било изпълнено! Тя омъжила Тара за боата.

След сватбата оставили принцесата и змията в една стая. Царицата била неспокойна. Едва било съмнало, когато тя почукала на вратата на дъщеря си, но никой не отговорил. Царицата не можела да чака повече и влязла в стаята. Огромната боа лежала на пода, но Тара я нямало никъде. Царица Рупа изпищяла. Царят и слугите дотичали да видят какво се е случило.

— Къде е принцесата? — питали всички.

— Трябва да е в стомаха на змията! — рекъл готвачът. — Вижте колко е дебела.

Царицата и царят заплакали. Тогава готвачът, който носел голям нож, казал:

— Ако тя е още жива, ще се опитам да я спася.

Той разпрал корема на змията и извадил оттам Тара. Тя била още жива.

Боата умряла, а с нейната смърт изчезнала и злобата на царица Рупа.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.